

Brüsszel, 2023. október 13.
(OR. en)

Intézményközi referenciaszám:
2022/0345(COD)

13857/23
ADD 1

ENV 1087
SAN 569
COMPET 956
CONSOM 348
AGRI 592
CODEC 1785

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a Tanács
Előző dok. sz.:	13329/23
Biz. dok. sz.:	14223/22 + ADD 1 - COM(2022) 541 final + Annexes
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a települési szennyvíz kezeléséről (átdolgozás) – Általános megközelítés = Nyilatkozat

---

ÉSZTORSZÁG NYILATKOZATA

Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a települési szennyvíz kezeléséről

Komoly aggályainknak adunk hangot a 9. cikkben javasolt azon megközelítéssel kapcsolatban, hogy a kiterjesztett gyártói felelősséget gyógyszerek esetében alkalmazzák. Bár a kiterjesztett gyártói felelősség hasznos finanszírozási forrás lehet a mikroszennyező anyagokat tartalmazó szennyvíz kezelése (negyedleges kezelés) költségeinek fedezéséhez, nem jelenthet kötelező vagy kizárólagos megoldást a tagállamok számára. A kiterjesztett gyártói felelősség alkalmazása során a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék a kiterjesztett gyártói felelősség bevezetésének műszaki megvalósíthatóságával és gazdasági életképességével kapcsolatos sajátos nemzeti helyzetüket, valamint a tágabb társadalmi-gazdasági következményeket, különösen az alapvető és a kritikus fontosságú termékek rendelkezésre állását és megfizethetőségét.

E szempontokat figyelembe véve, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a negyedleges kezelés költségeinek fedezése céljából alternatív vagy kiegészítő finanszírozási források igénybevételéről dönthessenek, és indokolt esetben bizonyos termék kategóriákat mentesíthessenek a kiterjesztett gyártói felelősség alól.

Annak ellenére, hogy „a szennyező fizet” elv alapvető környezetvédelmi koncepció, nem vagyunk meggyőződve arról, hogy alkalmas a gyógyszeripari ágazat esetében, mégpedig a következő okokból.

Először is, **a kiterjesztett gyártói felelősség egyértelmű hozzáadott értékét a gyógyszerek esetében nem erősítette meg a megvalósíthatósági tanulmány** (amelyet a Bizottság hatásvizsgálatának részeként készítettek), mivel a kiterjesztett gyártói felelősségnek a magatartásbeli változásra gyakorolt hatása nagyon korlátozott lenne. Egyrészt nem valószínű, hogy a kiterjesztett gyártói felelősség jelentősen ösztönözné a gyógyszerhatóanyagok rövid és középtávú helyettesítését, figyelembe véve azok sajátos innovációs ciklusait. Másrészt a betegeknek nem lenne lehetőségük arra, hogy csökkentsék az orvosilag javallt gyógyszerek fogyasztását, vagy másik gyógyszerre váltsanak. E tekintetben **az etikai szempontok nincsenek kellően figyelembe véve**, mivel a többletköltségeket a betegeknek kellene viselniük, ami aránytalan és méltánytalan terhet róna a népesség azon csoportjaira, akik egészségi állapotuk miatt kiszolgáltatott helyzetben vannak.

Másodszor, aggodalommal állapítjuk meg, hogy a kiterjesztett gyártói felelősség rendszerének választott megközelítése **egyenlőtlen bánásmódot** eredményezne **a tagállamok között**. Egyes gyógyszereknél a piacra lépés további akadályai és az áremelkedés jelentősen ronthatja a kezelések elérhetőségét és választékát, különösen a kis piacokkal összefüggésben, amelyek gazdasági okokból már így is gyakran szembesülnek a forgalomból történő kivonással. Továbbá azokban a tagállamokban, amelyekben nincs jelentős helyi gyógyszergyártás, a költségeket a gyártóról inkább más downstream szereplőkre hárítanák át. Ez nem szolgálná a gyártói felelősség eredeti célját, mivel ilyen körülmények között a kiterjesztett gyártói felelősség költségei nagy valószínűséggel áthárulnának az egészségügyi költségvetésre, és növelnék a betegek társfinanszírozását. A kötelező kiterjesztett gyártói felelősség bevezetése így nemcsak **negatív társadalmi-gazdasági következményekkel járna, hanem beavatkozna a tagállamok hatáskörébe is** az egészségügyi ellátás finanszírozása terén. Ezenfelül figyelembe kell venni **a gazdasági megvalósíthatóságot és az adminisztratív terheket** is, különösen akkor, ha a „gyártók” száma viszonylag alacsony. A kisebb tagállamokban, ahol ennél fogva alacsonyabb a gyógyszerfogyasztás, a kiterjesztett gyártói felelősség bevezetése indokolatlan pénzügyi terhet róhat néhány piaci szereplőre.

Harmadszor, megjegyezzük, hogy az általános megközelítésben nem egyértelmű, hogy **ki tartozik a kiterjesztett gyártói felelősség hatálya alá** a gyógyszerellátási lánc esetében, amelyben számos, termékeket forgalmazó szereplő érintett. Következésképpen ez a párhuzamos kereskedelem miatt **kettős adóztatáshoz** vezethet.

A fenti okokból Észtország nem tudja támogatni a települési szennyvíz kezeléséről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvjavaslatra vonatkozó általános megközelítést, és tartózkodik a szavazástól.
